

ח אילת

בתרגומים באנגלית במשרד-החוץ בירושלים, והיתה באילת בחופשה. היא קיבלה ממנו אש. אחר כך גם סיגריה ואחר כך גם לב. היא היתה אמריקאית שהוריה האמידים נתנו לה השכלה וכסף ושלחו אותה ליש-ראל. אבל אחרי שקיבלה את הלב של מיסטר פיפסון, התפטרה מיד ממשרד-החוץ וירדה להשתקע באילת.

אני לא שווה אותך, הוא לחש לה, "אני בור."

"אני לא שווה אותך," היא לחשה לו, "אני משכיחה."

אילת השתוללה משמחה כשסילביה הס-כימה להיות מורה לאנגלית, צרפתית, גי-אוגרפיה, ואזרחות בגימנסיה היחידה של העיר. כי באילת תמיד חסרו מורות לאנגלית. סילביה היתה מורה נפלאה, ראש-העיר הת-פאר בה לפני אורחים. היא הוזמנה לטק-סים ציבוריים ולארוחות חגיגיות. כולם הע-ריכו אותה, כי אף אחד לא ידע שהיא

המאהבת: סילביה קווים

הבעל: רפי חיון

"עוד תראה, רפי," צעקה האשה מזל, "עוד תראה איזה צרות אני אעשה לך לפני שארצה אותך! ושתדעי לך, סילביה, שלעולם לא אתן לך גט".

הסיכות התפרקו משערותיה, כפתורי הח-לוק נפרמו למעלה ולמטה, וכך היא רצה ישך לגימנסיה, גאוות-אילת. כיתתה של סילביה למדה היסטוריה כשזמל התפרצה לשם בזעקות-אימים.

היא אמרה לתלמידים כי מורתם פרוצה. כי סילביה מתעסקת עם הבעל שלה, ושיית-ביישו שיש להם מורה כזאת.

התיירת אינגריד משוודיה. את מכנסי ה-ר סליפ הכחולים שהוא לבש אתמול עם ה-תירת דומיניק מאנגליה, או את הגופיה ה-ר סגולה שהוא ילבש מחר עם התיירת אנג-ליקה מאיטליה. הוא היה הולך לסילביה והיא היתה פותרת לו את הבעיות, או משאילה לו גופיה.

"את בחורה זהב," הוא היה מזכיר לה לפני כל פגישה מיקצועית עם תיירת, "הבל שאת אוהבת אותי כל כך. אני בחור רע."

"בגלל זה אני אוהבת אותך," היא

אוהבת בחשאי את פיפסון, ושפיפסון אוהב אותה עוד יותר בחשאי.

★ ★ ★ הצגות קנאה

אהבו אותה בכל הגימנסיה, והתלמידים והחברים שלה. היא השאילה להם ספ-רים, והיתה אופה עוגה לכל יום-הולדת של תלמיד ותלמידה. כל התלמידים עברו בפעם הראשונה בתולדות אילת את בחינות-הבג-רות בצרפתית. זו היתה תודתם למורה. אחרי שלוש שנים הבחינה סוף-סוף, האשה מזל, כי בעלה פיפסון אינו בא הביתה בלילות. היא לא ייחסה לזה חשי-בות. היא היתה בטוחה שהוא עושה לה הצגות כדי שתקנא, ושהוא אוהב אותה מאד. היא גם היתה בטוחה שהעובדה שהוא ישן כבר שלוש שנים על הספה בחדר השני, היא הצגה מצידו, כדי שתקנא, ושהוא אוהב אותה מאד.

בכל זאת היא אמרה לו בצחוק: "מה דעתך שאני אפסיק לשחק בקלפים ואתה תפסיק לעשות לי הצגות?"

הוא ענה לה בקרירות: "אין לך מזל היום, מזל. אני נמצא במדרון החיים! את גרמת לכך בהתנהגותך! אני לא יכול לעזוב את המידרון עכשיו. כי חוק ההתמדה של ניוטון אומר: כל גוף שואף להמ-יך בתנועתו."

הוא קרא את המשפט הזה בספר-פיסיקה שקנתה לו סילביה. כדי שיחכים. אבל מזל לא ידעה מה זה ניוטון, והיא היתה בטוחה שהוא עושה רק הצגות-קנאה, וש-הוא יחזור אליה. הוא ביקש גט, והיא צחקה מהבדיחה ואמרה: "תן לניוטון שלך גט."

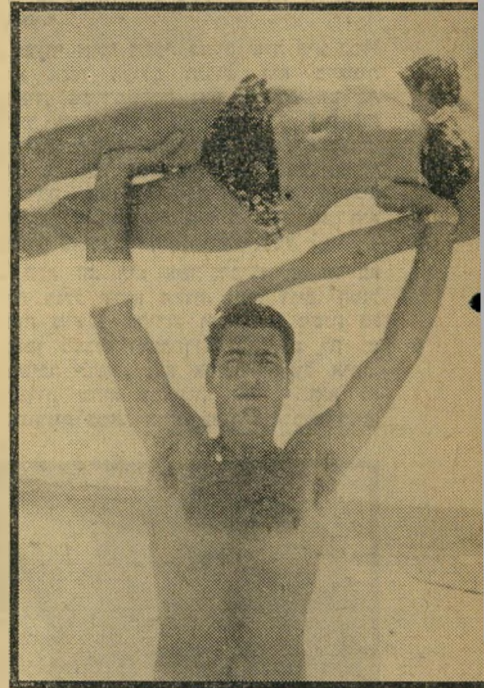
★ ★ ★ בחורה זהב

פיפסון ישנים אהבה סילביה רק את פיפסון, וגם הוא אהב אותה, אבל יחד עם עוד עשרת אלפים תיירות. פעם בשבוע הוא היה יוצא עם סילביה שלו, ושש פעמים בשבוע עם סילביות של אחר-רים. סילביה היתה מנהצת לו את החולצה והמכנסיים לפני כל פגישה עם תיירת, ואומרת לו בולת בחיוך: "תבלה יפה, רפי."

היא פחדה שאם תגיד לו פעם אחת "תישאר בבית, אל תצא עם תיירות", הוא לא יחזור יותר אליה, והיא הלא רצתה להתחתן אתו.

פעם בשבוע היא היתה כותבת לו את מכתבי-האהבה שלו בצרפתית ובאנגלית לת-יירות שחזרו לחוק-לארץ מלאות רשמים מגופי. כי הוא כותב בשגיאות. פעם בשבוע היא היתה קוראת לו את מיכתבי-האהבה שהוא היה מקבל מהן. כי הוא קורא בשגיאות. סילביה אפילו קנתה לו קופסת-צדף, כדי שתוכל לשמור בשבילו למזכרת את המכתבים.

לפעמים היו לו התלבטויות נפשיות. ל-משל, מה ללבוש לארוחת הערב היום עם

- בפעולה -

- בפעולה -

המורה החורג וקרא למנהל. המנהל הח-ויר כששמע את האשה, שחזרה על הסי-פור לכבודו: "זאת גימנסיה? זה בית מלוכי לך! ככה אתם מחנכים את התלמידים של-כם, לחיי-זנות?! כחרכו, אני עוד אבוא לכאן כל יום לעשות סקאנדלים, עד שתסלקו מהעיר הזאת את המורה הזאת." עם הסיכות על הראש והחלוק הפרום היא רצה ישר למחלקת-החינוך של העיר-רייה ולראש-העיר, ואמרה להם אותם הד-ברים. משם היא רצה לנמל, לספר למנהל מי הוא בעלה.

★ ★ ★ "אם אפתח את הפה..."

העירייה פחדה משערוריות ושלחה מייד מכתב פיטורין לסילביה. מחלקת-החינוך הסבירה לה שהיא מורה מצויינת, אבל לא מוסרית, לצערה. ראש-העיר אמר: "בית-הספר התיכון באילת לא יסבול משום פגם מוסרי!"

סילביה היתה הרוסה, כי היא אהבה את אילת, ואת הגימנסיה שבה לימדה שלוש שנים.

למחרת נערכה חגיגת סיום שנת ה-למודים של כל הגימנסיה. המורים הזמינו את המנהל לבמה, אבל אולם מלא תלמידים שאג פתאום: "רוצים את סילביה! רוצים את סילביה!"

שלחו לקרוא לסילביה, שנשארה בביתה, והיא עלתה על הבמה. במשך עשרים דקות תמימות היא שמעה את התלמידים מוחאים לה כפיים. כולם בכי. התלמידים, ההורים, המזומנים, המורים וסילביה.

משלחות של הורים ומורים פנו למחלקת-החינוך, תבעו לבטל את ההזרקה. תלמידים ערכו הפגנות-אהדה מול בניין העירייה. לשווא.

מעכשיו אין סילביה יכולה להיות מורה בשום מקום באילת, כי היא לא מוסרית. בשבוע הבא היא תגורש גם מהשיכון שקיבלה ממחלקת-החינוך.

אבל התלמידים שמרו לה אמונים. כולם עד האחרון, נרשמו אצלה לשיעורים פ-רי-טיים באנגלית ובצרפתית.

העיקר שרפי עוד אוהב אותה. הוא אמר למחרת לראש העיר: "א פרופו מוסר, או אם אפתח את הפה — חצי אילת תפוסר ובחצי הנה תהיה אתה, יוסקה." ראש-העיר שמע אותו. הוא לא ענה.

סילביה בים אילת

היתה מחבבת אותו לפני שהיה יוצא לסיור הלילי שלו.

באילת כעסו עליה. אמרו שהיא טיפשה. כי מי שאוהב באילת הוא טיפש. במיוחד מי שאוהב גבר כמו רפי. הבחורים אמרו לה שתצא קצת לים, כי הים מלא דגים גדולים ויפים וחכמים יותר מפיפסון שלה. היא לא האמינה להם.

מיסטר פיפסון ביקש ממנה שתצא עם אחרים ושלא תפסיד את עלומיה בגללו, כי מי יודע מתי יקבל גט. אבל היא סירבה בחיוך עצוב.

★ ★ ★ צרות לפני הרצח

פתאים נתגלה באילת אהבתם החשאית. למול אשתו, נודע, והיא נשבעה לנקום. עכשיו היא ידעה כי פיפסון אינו עושה לה הצגות שהוא לא אוהב אותה. הוא באמת לא אוהב אותה. היא רצה עם החלוק הרטוב ונעלי-בית, ובלי להוריד את סיכות-הראש. ישר לשיכון של סילביה. היא פרצה את הדלת. על המיטה ישב פיפסון הצעיר. על הכסא ירבה סילביה המתוקה, לבושה בחלוק, וצוירה את אפולו שלה בצבעי גואש סוערים.